

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN), Associazione NAGA – Organizzazione di volontariato per l'Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti

Druga strona postępowania: Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 1 lit. d) lub f) dyrektywy 2003/109/WE⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują wydanie przez rząd państwa członkowskiego dokumentu uprawniającego do zniżki na towary i usługi świadczone przez podmioty publiczne i prywatne, które zawarły umowę z rządem tego państwa członkowskiego, wyłącznie obywatelom owego państwa członkowskiego i obywatelom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, a nie obywatelom państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi?
- 2) Czy art. 12 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2011/98/UE⁽²⁾, w związku z art. 1 lit. z) i art. 3 [ust. 1] lit. j) rozporządzenia (WE) nr 883/2004⁽³⁾ lub art. 12 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2011/98/UE, stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują wydanie przez rząd państwa członkowskiego dokumentu uprawniającego do zniżki na towary i usługi świadczone przez podmioty publiczne i prywatne, które zawarły umowę z rządem tego państwa członkowskiego, wyłącznie obywatelom owego państwa członkowskiego i obywatelom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, a nie obywatelom państw trzecich, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i c) dyrektywy 2011/98/UE?
- 3) Czy art. 14 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2009/50/WE⁽⁴⁾, w związku z art. 1 lit. z) i art. 3 [ust. 1] lit. j) rozporządzenia (WE) nr 883/2004 lub art. 14 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2009/50/WE, stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują wydanie przez rząd państwa członkowskiego dokumentu uprawniającego do zniżki na towary i usługi świadczone przez podmioty publiczne i prywatne, które zawarły umowę z rządem tego państwa członkowskiego, wyłącznie obywatelom owego państwa członkowskiego i obywatelom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, a nie obywatelom państw trzecich, którzy posiadają „niebieską kartę UE” w rozumieniu dyrektywy 2009/50/WE?
- 4) Czy art. 29 dyrektywy 2011/95/UE stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują wydanie przez rząd państwa członkowskiego dokumentu uprawniającego do zniżki na towary i usługi świadczone przez podmioty publiczne i prywatne, które zawarły umowę z rządem tego państwa członkowskiego, wyłącznie obywatelom owego państwa członkowskiego i obywatelom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, a nie obywatelom państw trzecich korzystających z ochrony międzynarodowej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. 2004, L 16, s. 44).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim (Dz.U. 2011, L 343, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004, L 166, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji (Dz.U. 2009, L 155, s. 17).

Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 10 lipca 2020 r. w sprawie T-619/19, KF / Centrum Satelitarne Unii Europejskiej, wniesione w dniu 26 września 2020 r. przez KF

(Sprawa C-464/20 P)

(2020/C 433/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: KF (przedstawiciel: A. Kunst, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Centrum Satelitarne Unii Europejskiej (SatCen)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia (żądanie pierwsze);
- uwzględnienie skargi w zakresie żądania pierwszego (żądanie drugie); i, w konsekwencji,
- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora SatCenu z dnia 3 lipca 2019 r. o wznowieniu postępowania administracyjnego i decyzji dyrektora utrzymującej tę decyzję w mocy w następstwie wniesienia zażalenia wewnętrznego;
- nakazanie SatCen zapłaty stronie skarżącej słusznego zadośćuczynienia wynikającego z wyroku Sądu z dnia 25 października 2018 r., wydanego w sprawie KF/Centrum Satelitarne Unii Europejskiej (sprawa T-286/15, zwanego dalej „wyrokiem podlegającym wykonaniu”, EU:T:2018:718), co jest jedynym sposobem usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, przywrócenia strony skarżącej do sytuacji, w jakiej się znajdowała, i wykonania wyroku;
- nakazanie SatCen zapłaty na rzecz strony skarżącej odszkodowania i zadośćuczynienia za wyrządzone szkody i krzywdę, jakie wynikają z decyzji o wznowieniu dochodzenia administracyjnego, oszacowanych tymczasowo *ex aequo et bono* na kwotę 30 000 EUR;
- posiłkowo, przekazanie sprawy Sądowi w celu orzeczenia co do istoty;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania poniesionymi w postępowaniu w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty:

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 266 TFUE i prawa strony skarżącej do pełnego poszanowania wyroku podlegającego wykonaniu, ponieważ Sąd naruszył prawo, orzekając, że decyzja o wznowieniu dochodzenia administracyjnego jest aktem przygotowawczym, który nie narusza interesów KF.

Jest to decyzja niewykonująca wyroku prawidłowo – czyli zgodnie z art. 266 TFUE – mając również na względzie szczególne okoliczności związane z sytuacją KF, która to decyzja natychmiast i bezpośrednio naruszyła zatem interesy KF.

Sąd naruszył prawo, nie uwzględniając szczególnych okoliczności związanych z sytuacją KF, wśród których należy wymienić nieodwracalne nieprawidłowości pierwotnego dochodzenia administracyjnego.

Sąd naruszył prawo, nie uznając, że:

- SatCen nie może obiektywnie usunąć nieprawidłowości, wznowiając dochodzenie administracyjne, również ze względu na wpływ wyarty w pierwotnym dochodzeniu na nieprawidłowo ustanowionych świadków i ciężkie naruszenie czci i reputacji zawodowej KF, jak stwierdzono to w wyroku podlegającym wykonaniu;
- nie można zapewnić gwarancji rzetelnego procesu; i
- doszło do naruszenia zasady rozsądnego terminu.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 266 TFUE i zasady uzasadnionych oczekiwań, ponieważ Sąd naruszył prawo, nie uwzględniając i nie stwierdzając, że:

- uprawnienia dyskrecyjne przy prawidłowym wykonaniu wyroków mogą być ograniczone, tak jak w wypadku KF, w możliwym zakresie, a mianowicie do słusznego odszkodowania i zadośćuczynienia dla KF za nieprawidłowości stwierdzone w wyroku podlegającym wykonaniu;
- każde orzeczenie końcowe kończące postępowanie i każda decyzja do tego prowadząca byłyby koniecznie i obowiązkowo dotknięte tymi samymi nieprawidłowościami, co stwierdzone w wyroku podlegającym wykonaniu;
- wykonanie wyroku jest związane ze szczególnymi trudnościami;
- KF powzięła uzasadnione oczekiwania, że otrzyma słuszne odszkodowanie i zadośćuczynienie;
- zapłata słusznego odwołania i zadośćuczynienia jest jedynym sposobem usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 268 i 340 akapit drugi TFUE, ponieważ Sąd naruszył prawo, stwierdzając niedopuszczalność skargi odszkodowawczej w dziedzinie odpowiedzialności pozaumownej w odniesieniu do decyzji o wznowieniu postępowania administracyjnego. KF złożyła dopuszczalną skargę i, w konsekwencji, również związana z nią skarga odszkodowawcza jest dopuszczalna.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg
(Niemcy) w dniu 28 września 2020 r. – BC / Deutsche Lufthansa AG**

(Sprawa C-467/20)

(2020/C 433/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BC

Strona pozwana: Deutsche Lufthansa AG

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 261/2004⁽¹⁾ w związku z art. 3 ust. 5 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że pasażer, który w ramach lotu łączonego, składającego się z dwóch lotów (a więc lotu z przesiadką), obejmującego wylot z lotniska znajdującego się poza terytorium państwa członkowskiego (w państwie trzecim), międzylądowanie na lotnisku państwa trzeciego oraz lot na lotnisko docelowe znajdujące się na terytorium państwa członkowskiego, będącego przedmiotem jednej rezerwacji, dociera na miejsce docelowe z opóźnieniem wynoszącym trzy lub więcej godzin, wynikającym z pierwszego lotu wykonywanego w ramach lotu łączonego, który był obsługiwany – w ramach umowy o wspólnej obsłudze połączenia – przez przewoźnika lotniczego z siedzibą w państwie trzecim, może na podstawie tego rozporządzenia wytoczyć powództwo o odszkodowanie przeciwko przewoźnikowi wspólnotowemu, u którego dokonano jednej rezerwacji na lot łączony i który obsługiwał tylko drugi lot w ramach lotu łączonego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu
29 września 2020 r. – AS Veejaam, OÜ Espo/Elering AS**

(Sprawa C-470/20)

(2020/C 433/39)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AS Veejaam, OÜ Espo

Druga strona postępowania: Elering AS